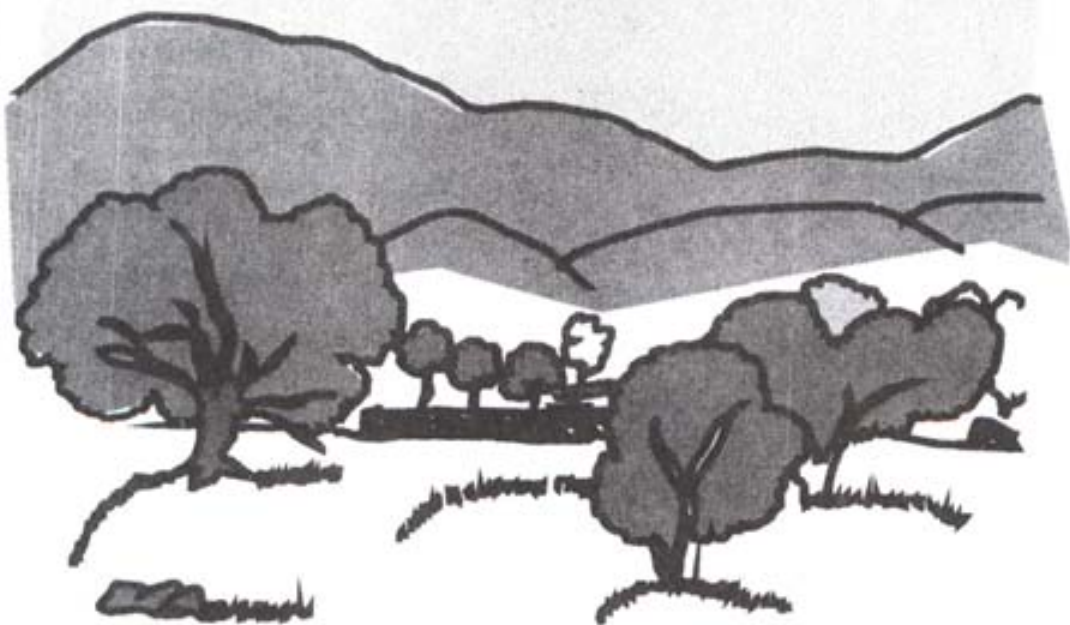

גבעות

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי ט"ב/19 כ"ו בסיוון תשס"ב 6 ביוני 2002

ישיבת הנהלת קהילה/ועד האגודה מס' 14
14.5.02

הדסה ואחרים משכבת גילה, יש כאן עיוותים בזכויות לפי ותק.

הוחלט:

1. הנושא ייבדק, האם חבר יכול לעצור הליכי ביצוע.
2. האם ערעור בקלפי יעצור את הליך הרישוי והתוכניות שהוחל בהם לפני כשנה.

משתתפים: שושו ברק, שמוליק מנדל, אלון שפיצר, ראובן ליכטנר, יורם גור, אריה קונסקר, גדעון שופטי, תקוה פומרנץ.
חסרים: דליה אגמון וטלי מרום
יו"ר הישיבה: אריה קונסקר

סעיף 1 – אושר פרוטוקול הנהלת קהילה מס' 13 מתאריך 30.4.02

סעיף 4 – תקציב 2002

הוצג תקציב קהילה לרבעון הראשון. קיימת ירידה בהכנסות עבודת חוץ, בהכנסות מרפאת שיניים ובהכנסות פסיכיות (בטוח לאומי, וגמלאות חוץ). קיימת חריגה בהוצאות חינוך, תקציב אישי, ביטחון ותברואה.

סעיף 5 – יזמות אישית

נדחה לשבוע הבא.

סעיף 6 – פנסיות – חתימת שמשון

הוחלט: מי שלא חותם על הסכם הוראה בלתי חוזרת ובגינו לא נכנסת פנסיה לקיבוץ, לא יקבלו 10% תנאי תגמול.

רשמה: שושו ברק – מנהלת קהילה.

סעיף 2 - מיסי תנועה

חובות העבר לתנועה מצטברים משנת 1998 ועד 2002 בסך 669,600 ₪. אין באפשרות גח"מ לשלם סכומים בגובה זה. אלון, אריה ושושו יקבעו פגישה עם נתן טל להקטנת מחוייבות הקיבוץ למיסי תנועה.

סעיף 3 – ערעור הדסה רפאלי על קריטריונים

להשוואת תנאי דיור - בקשה לדיון חוזר.

משתתפים: הדסה רפאלי, ועדת שיכון, איה שטרן ואלון אלתר.

הוגש ערעור של הדסה רפאלי על הקריטריונים שהוחלטו באסיפה באפריל 2000 לגבי סדר העדיפויות לבנייה בהשוואת תנאי דיור. הערעור נוגע לקריטריון של מתן 50% נקודות ותק לוותיק מבין שני בני הזוג. החלטה זו מביאה זוגות צעירים יותר משכבת הגיל של הדסה להיות קודמים להשוואת תנאי דיור. לדעת

בשולי פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה, מס' 14:

בקשה לדיון חוזר - הדסה רפאלי

לאחר בדיקת הנושא הובהר כי על-פי סעיף 111 לתקנון הקיבוץ הדסה רפאלי זכאית לבקש את האסיפה הכללית לערוך דיון חוזר בהחלטה. הדיון החוזר יתקיים רק אם האסיפה תאשר את בקשתה, ובתנאים שייקבעו על-ידי האסיפה.

בהמשך מורה סעיף 111 לתקנון: "הוגש ערעור או נקבע דיון חוזר כאמור, יעוכב ביצוע ההחלטה שעליה מערערים, אלא אם החליטה האסיפה הכללית אחרת, בהחלטה כללית לעניינים מסוימים, או בהחלטה מיוחדת לעניין הנדון".

אסיפה לדיון חוזר על-פי בקשתה של הדסה רפאלי תתקיים, ככל הנראה, בשבוע המתחיל ב-16.6.02.

אי-העברת 10% תגמול מפנסיה שנמנעת מהקיבוץ

תקנון הקיבוץ קובע בתקנה 55 כי חבר הקיבוץ מחויב למסור לקיבוץ ייפוי כוח, בנוסח שייקבע על-ידי הקיבוץ, וזאת על-מנת לאפשר לקיבוץ לפעול למימוש הנכסים המגיעים לחבר. במקרה דנא, על-מנת לאפשר לקיבוץ לקבל לידי את תקבולי קרן הפנסיה הרשומה לטובת החבר, מחויב החבר לחתום על ייפוי כוח.

סירוב החברים לחתום על ייפוי הכוח מהווה הפרה של חובתם בהתאם לתקנון.

ועד ההנהלה רשאי לשלול מחברי הקיבוץ המסרבים לחתום על ייפוי הכוח את התוספות התקציביות נשוא ההחלטה, וזאת בהתאם לעיקרון ההדדיות אשר נקבע מכבר בפסיקה ישראלית.

שושו ברק

משולחנו של רכז המשק

לאחר סיום מוצלח של שנת הכספים 2001 כאשר המשק והקהילה עמדו בפירעון ההתחייבויות לספקים ופירעון כל התשלומים בגין חוב לבנקים, החלה 2002, כאשר המצב הכספי החוזי גרוע משנת 2001. ענפי החקלאות, כפי שנכתב בעבר, תורמים פחות עודף להחזר החוב והקהילה אינה עומדת בתוכנית של העברת כספים למשק, בהיקף מוגזג של מיליון ש"ח לרבעון.

לסוף מאי 2002 קיים פיגור בתשלום הלוואות של כמיליון ש"ח ! לאור הפיגור בתשלום לבנקים, שנצבר עד כה, ולאור הגירעון הנוסף הצפוי בהמשך השנה אנו נדרשים לביצוע צעדים של צמצום הוצאות:

- א) בענפי המשק הרוב המוחלט של הקניות הן לצורך ביצוע הייצור ואחזקת שבר של המערכות. מבדיקה תמידית של ההוצאות בענפי הייצור אין מקורות נוספים משמעותיים להגדלת העודף הכספי.
- ב) בענפי העזר המתנהלים כמרכזי פעילות החייבים באיזון של הכנסות והוצאות נדרש לשקול כל עבודה על בסיס כלכלי. לכן החלטנו להקים מוסך משותף עם גבעת חיים איחוד, בניהולו של צביקי שמש. מטרת הפעולה הקמת מוסך משותף שיפעל על בסיס של איזון בתחילה ורווח בהמשך. המוסך בגח"מ יישאר בתקופת הניסיון כמוסך לתיקון גירים בלבד, ועם קבלת החלטה סופית לתפעול המוסך המשותף יישקלו פעילויות נוספות.
- ג) בענפי הקהילה חובה לצמצם הוצאות, כך שפעילות הקהילה תותיר את העודף המוסכם בתוכנית להחזר חוב.

תוכנית שינוי

השינוי הנו מפתח להתייעלות במערכות הקיבוץ, הן ברמת הפרט והן בהוצאה הציבורית. לכך ניסיון מצטבר בקיבוצים שעברו שינוי.

שינוי מביא לגידול בהכנסה לחבר,
שינוי תורם לחיסכון בהוצאה הציבורית.

היום שאחרי (ההצבעה על השינוי)

- א) לצורך הגילוי הנאות ולמען למנוע "הפתעות" מהחברים ואמירות שלא ידענו, אני מצהיר שנידרש לצעדים של צמצום בהוצאות בכל תחומי החיים, שיכללו הפרטות, העברת אחריות להוצאות על החברים ובניית תוכנית פעולה, כך שההוצאות יהיו בגובה ההכנסות - כל זאת יבוצע אם השינוי לא יאושר. אמירה זו נובעת מהמציאות הכספית ואין בה כל כוונה להלך אימים על הציבור. אני מקווה שנוכח מהחברים לשיתוף הפעולה הנדרש, על-מנת לעמוד בהתחייבויות הקיבוץ ולמען נוכל להמשיך בהפעלת מערכות הייצור והקהילה.
- ב) אם, ובתקווה שמהלכי השינוי יזכו ברוב הנדרש, ניכנס לשלושה חודשים בהם נפעל על-פי שתי מערכות: א) - זו שלפני השינוי ב) זו שלאחר השינוי.
- ג) התקציב עליו הוחלט בראשית השנה יהיה הבסיס לתקציב אישי ולקיום הקהילתי, אולם על-מנת להתאים את השימושים וההוצאות נידרש בשלושת חודשי ה"יבש" לעמוד ברמת הוצאות ציבוריות על-פי התכנון בשינוי, כאשר המשמעות הנה צמצום ההוצאות על-מנת שבעת היבש יהיה כסף בתזרים לשלם את כל ההתחייבויות.
- ד) בניהול כלכלי חסכוני ונכון, המבוסס על המקורות של הקיבוץ בלבד, ניתן יהיה לעמוד ביעדי השינוי ולשפר את כלכלת הקיבוץ ורווחת החבר.

אני עומד לרשות החברים להבהרות - אם נדרשות.

אלון שפיצר - רכז משק

ישיבת ההנהלה הכלכלית
מס' 11 21.5.02

נוכחים: שושו ברק, אלון שפיצר, שמוליק מנדל, אריה קונסקר, יורם גור, נדב דרך, אלעד דרך, יהודה גלר, דוד עין דר, יואב קציר

החלטה: לאשר את הערבות הנדו שות – המלצת ההנהלה הכלכלית.

4. המלצת ההנהלה הכלכלית לאסיפה חלוקת החוב ופירעונו בין העסק לקהילה לנוכח השינוי
 - א. החוב המוטל על הקהילה בתכנית 2002 הוא 4 מליון ₪ (כולל חוב שיכון). חלק מחברי ההנהלה הכלכלית דורשים שהחוב המוטל יהיה בגובה 4.8 מליון ₪.
 - ב. ההנהלה הכלכלית דורשת שהמס הפרוגרסיבי (או באמצעות מס האיזון) ייקבע בדרגות גבוהות יותר בתקופה הראשונה של השינוי. עודפי הקהילה בתום כל שנה יוחזרו לחברים. מודל השינוי חייב לעמוד באיזון כלכלי ותזרימי תוך שמירה על רזרבות סבירות בתקופה הראשונה.
 - ג. ההנהלה הכלכלית פונה להנהלת הקהילה לקיים דיון נוסף על צמצום הוצאות הקיום, בייחוד בסעיפי החינוך והבריאות. מבקשת שתוכן תכנית לתחום החינוך לפני תחילת שנת הלימודים הבאה וקבלת החלטות שאין אפשרות לסגת מהן.
 - ד. ההנהלה הכלכלית ממליצה שנטל החוב שיוטל על הקהילה בשלב זה יהיה בגובה 2 מליון ₪ לשנה (חוב שיכון 800 אלף ₪ מול פיקדון מזרחי 450 אלף ₪, חוב המערכת 750 אלף ₪).
 - ה. 3.5 מיליון ₪ מכספי מב"י שלב ב' יועדו מראש בהחלטת אסיפה להסדר חוב לשנת 2002. ההנהלה הכלכלית ממליצה לאסיפה לדחות הדיון על הייעוד הספציפי של יתרת הסכום.
- הערה: אלון שפיצר מביע שוב את דעתו, שמה שנדרש היום לקיבוץ הינה תוכנית הבראה וצמצום

1. אישור הלוואה למימון בניית הלול הביטחונות הנדרשים ע"י הבנקים לא מאפשרים קבלת מימון בנקאי. ההלוואה האפשרית היא מגרנות ל-6 שנים, בריבית משוערת של 7% עם אפשרות לגרייס (פרק הזמן שנותנים להלוואה בלי לשלם קרן) על הקרן עד ינואר 2003. הערכת תקציב ההשקעה – 1 מליון ₪

החלטה: לאשר קבלת הלוואה הערה: שמוליק מנדל מביע שוב את דעתו שלא נכון לבצע את ההשקעה בלול עכשיו, נוכח המתרחש בשוק וההשקעה הכבדה ברפת. אין ביטחון שהחזר ההשקעה בתנאים אלו יהיה מתוך הכנסות הלול החדש.

2. אישור העמדת הלוואה ללימת ע"ס 5 מיליון ₪

עקב הפסקת הפיקדון הפניקס ופירעון ההלוואה ע"י לימת נוצר חוב לקיבוץ. מוצע שהחוב יעמוד כהלוואה בתנאי לוח הסילוקין המקורי או מוארך יותר.

החלטה: ההחלטה ל-10 שנים, גרייס שנתיים (יתקיים דיון משלים בהנהלת לימת).

3. ערבות הקיבוץ לבעלי פליכים בגובה 350 אלף ₪ במסגרת העסקה בעסקה, בה מוקמת חברה חדשה – "פלימת", שתרכוש את פעילות פליכים, נדרשת לימת לתשלום 700 אלף ₪ במשך 10 שנים, שאמורים לנבוע מפעילות החברה. אלי (בעל החברה) מבקש ערבות הקיבוץ למחצית הסכום. בנוסף, ערבות בנקאית בגובה 200 אלף ₪. הערבות תפחת ביחס להחזר התשלום.

הוצאות בקהילה, כך שייווצרו
מקורות כספיים לתשלום החוב
השוטף. כספי העסקה נכון שיהיו
מיועדים להשקעות חדשות ולא
לתשלום הוצאות וחוב שוטפים.

פעילות עם עין החורש או עם גח"א.
המלצות הצוות, להפעיל מוסך בגח"א
בניהול צביקי שמש, תוך התייעלות
בכוח אדם.
החלטה: המהלך אושר.

רשם: שמוליק מנדל

5. מוסך – תפעול משותף עם גח"א
המלצת צוות ניהול – אין מקום למוסך
עצמאי בגח"מ. נבחנו אפשרויות לאחד

דו"חות כספיים לימת לשנת 2001

סיכום 3 חודשים

בישיבת מועצת המנהלים האחרונה של לימת, נסקרו הדו"חות הכספיים המסכמים את
שנת 2001, וכן, סיכומים תמחירים לרבעון הראשון לשנת 2002.
מחזור ההכנסות של לימת עלה מ-11 ל-13 מליון ש"ח, אך הרווח הגולמי (ההכנסות
בניכוי ההוצאות הישירות - חומרי גלם, עבודה, חרושת וכו') ירד מכ-3 מליון ש"ח לכ-2
מליון ש"ח.

הגידול במחזור נבע בעיקר מפרוייקט אחד שבו הערך המוסף והרווח של לימת היו
שוליים. ההשפעה, השלילית, העיקרית על הרווח הגולמי מקורה בהקפאת הזמנות
מפרוייקט וישיי (בגלל המיתון העולמי והמשבר בשוק ההיי-טק). פרוייקט וישיי היה זה
שתרם לגידול ברווח בשנת 2000, והיה צפוי להעלות את לימת בשנים אלה לרמת רווח
גבוהה. אין כרגע ידיעה מתי תתחדש העבודה מול וישיי.

הרווח הנקי של המפעל, הצטמצם מ-1.1 מליון ש"ח בשנה שעברה, לכ-300 אלף ש"ח
בלבד בשנת 2001.

ההשקעה במפעל בשנה זו היתה בגובה של כ-400 אלף ש"ח, ונמוכה מהפחת השנתי.
המפעל הקטין במהלך השנה את חובו לזמן קצר בכ-400 אלף ש"ח, בנוסף להקטנת
החוב לזמן ארוך.

לימת העביר לקיבוץ בשנה זו 1.9 מליון ש"ח בגין עבודת חברים. מתוצאות הפעולה של
הרבעון הראשון בשנת 2001 והשוואתם לרבעון המקביל אשתקד, עולות התוצאות
הבאות:

הכנסות מחלקת הליטוש ירדו מ-2.6 מליון ש"ח ל-1 מליון ש"ח, ובקיזוז פרוייקט
וישיי מ-1.5 מליון ש"ח ל-1 מליון ש"ח.

בתחום המתקנים הירידה בהכנסות היא מ-1.3 מליון ש"ח לכ-250 אלף ש"ח.
המפעל נערך לירידה בהכנסות, וצמצם את הוצאותיו לעומת הרבעון המקביל מ-3.8
מליון ש"ח לכ-1.8 מליון ש"ח ושמר על רווחיות סבירה.

מסר - שמוליק מנדל

סוף למתנדבים המשך לעולים

ראיון עם חנה בן אהרון ועם המתנדבת האחרונה - אנדריאה

השבוע נפרדנו מאנדריאה, המתנדבת מהולנד, אשר יחד עם אחיה סטיבן עבדה בחדר האוכל והיתה ממש נחמדה. עכשיו היא נוסעת, כי לא צריכים יותר מתנדבים בגבעת חיים, וכך, בקול דממה דקה, מסתיים הפרק היפה הזה, בתולדות גבעת חיים מאוחד.

הלכתי לראיין את אנדריאה, תוך שהיא אורזת את חפציה, ובין לבין דיברתי עם חנה בן אהרון, על העבודה שלה ועל העולים הגרים אצלנו בשכירות ועובדים בגת.

חנה בן אהרון

נכנסתי לתפקיד מטפלת המתנדבים במקומה של שולה היימס ז"ל. באותו זמן אורי מטיאס מילא את מקומה של שולה כאחראי למתנדבים. הייתי כעין אם בית, טיפלתי קצת במתנדבים, הבאתי אוכל לבית - וכדומה.

עכשיו, כשאנדריאה נוסעת, זה למעשה סוף המתנדבים בגבעת חיים. יש פה חומר מרתק שהשאירו מתנדבים מכל הזמנים. ספר האורחים מתחיל מ-1966, (למעשה כבר קודם לכן היו מתנדבים, רק שלא קראו להם מתנדבים, וגם לא וולונטירס, אלא סתם אורחים של הקיבוץ): כל אחד מהם השאיר תמונה וכתב כמה שורות של תודה והערכה לקיבוץ. אפשר לדפדף בזה בלי סוף ולהיזכר בדמויות הרבות שבאו והלכו והיו חלק בלתי נפרד מנוף הקיבוץ במשך שנים רבות מאוד.

בשכונה הקודמת של המתנדבים, ה"דניש קוורטר", גרים כיום התאילנדים - זו החלטה שירדה עלינו מגבוה, אבל היום זה כבר לא חשוב, כי אין מתנדבים. בהזדמנות זו, של המעבר, ארגנו לנו פה את הבית, יש משרד ויש מחסן ויש אפילו חדרי מגורים. את הציוד שהיה העברנו לחדר שעל-יד "פרפרים", שם אני מאכסנת דברים שכרגע אינם בשימוש. אני גם אוספת בגדים שיכולים לשמש לעולים כבגדי עבודה (בגת נותנים להם נעלי עבודה וחלוקים של המפעל).

יש עולים בגבעת חיים

כיום יש קבוצה של עולים בת 20 איש בערך, מתוכם 4 עולים מאתיופיה (שתי בנות ושני בנים), 2 מבולגריה ו-3 מארגנטינה - מאלה צפוי שיבואו עוד - כולם עובדי גת. הקיבוץ משכיר להם חדרים ונותן (למעשה מוכר) להם שירותים.

גת משלם לקיבוץ לפי מספר העולים שגרים בקיבוץ. כמעט אין שוני בהשכרה לעומת דיירים אחרים, חוץ מהעובדה שהעולים גרים שניים בחדר ולכן משלמים מחצית המחיר. השירות לעולים הוא, למעשה, המשך המסגרת שהיתה לנו כאן תחת הכותרת "בית ראשון במולדת". אז היו כאן בסביבות 80 איש, כולל משפחות עם ילדים, עד שבשלב מסוים הסתיים האולפן ודעכה המסגרת. כיום באים אלינו עולים שסיימו אולפן בקיבוצים אחרים. הם באים אלינו עם עברית של אולפן, ולפעמים גם זה לא.

כל העולים שלנו עובדים בגת, בשכר מינימום, אבל בחריצות רבה. הם נותנים הרבה שעות, לרוב במשמרות ערב ולילה ומשום כך הם מצליחים לחסוך, ואפילו לרכוש דברים, כגון

מכשירי אלקטרוניקה, פה ושם גם מכוניות, או נסיעה לרוסיה לבקר את ההורים. יש ביניהם אפילו שחוסכים לדירה – ויש שלא חוסכים בכלל, סתם חיים את הרגע. יש לי קשר לקיבוצים, אני יודעת מתי מסתיימים אולפנים ואני מקבלת אותם אלינו. הם באים ממעגן מיכאל – שם יש אולפן גדול – ממלכיה, ניצנה (מסגרת קצת שונה) ועוד. לדוגמה, בחודש האחרון בלבד קיבלתי 7 אנשים מאולפני קיבוצים.

התחלופה גבוהה, חלק מהם בגיל צבא והם מתגייסים. אני משתדלת שיהיו תמיד סביב 20 איש. בעבר היתה לנו שאיפה להגדיל את הקבוצה, אבל לא נמצאו מגורים. עכשיו אנחנו שוב מנסים לגדול, אולי לשכן אותם במקום המתנדבים שהיו, שהרי עבודה בגת יש.

אני עובדת פה חצי יום, יותר בסידורים מאשר בטיפול. אין צורך לטפל בהם, הם לא ילדים, אבל צריך לדאוג, למשל לטלפון – אגב, המגורים שלהם ברמת דיוור נמוכה, אין אפילו תשתית טלפון בחדרים.

העולים שבאים הנה אינם יודעים דבר על ראשית הציונות ועל ההתיישבות. אתמול שאל אותי אחד העולים, איך יכול להיות שבאו אנשים ועשו קיבוץ. עשיתי שיעור מולדת קצר והסברתי דברים ראשוניים: שהאדמה נקנתה מהערבים, שהחברים הראשונים באו הנה לשממה. הוא נראה מופתע והמום, ואלמלא התמונות שהראיתי, מהימים הראשונים של הקיבוץ, אולי לא היה מאמין לי.

הם גם לא יודעים הרבה על ישראל. עבורם זה מקום טוב לחיות ולהתפתח. כמעט מחציתם לא יהודים, בכל אופן לא יהודים לפי ההלכה, והם באים כדי להתחיל פה חיים חדשים. לאחר התקופה שלהם אצלנו הם הולכים לצבא או ללמוד מקצוע. רובם צעירים ללא משפחה בארץ, ולעיתים קשה אפילו למצוא כתובת כדי לכתוב ליד כל שם, לקשר בארץ. בחלק מהמקרים ההורים באים לישראל בעקבות הבנים.

היחס שלהם אלי, כמו לגננת... הבנות האתיופיות קוראות לי אמא. מצד אחד אני האחראית עליהם, יכולה להגיד להם ללכת והם די תלויים בי, ומצד שני אני מחויבת אליהם, כמו מטפלת לילדים. בקיבוץ איש לא מכיר אותם. אני, ויהודה קליין שמקבל אותם לעבודה, אומרים להם שלום בדרך, ואני ניגשת לשאול אותם מה שלומם. לשם כך בלבד אני עולה לחדר האוכל בצהריים. אני מסתובבת במגורים, בודקת את החדרים, מאתרת בעיות או תקלות – דלת תקועה, חלון שבור או תקלה בחשמל, ומשאירה מכתב – למי שחדרו מלוכלך. קורה שמטלפנים אלי הביתה בערב, עם בעיות.

לכל אחד מהם יש כרטיס בכל-בו ובמרוכלית. כבר בתחילת החודש הם משלמים עבור חדר, מים, חשמל וארוחת צהריים. פירושו של דבר, שהארוחות שלהם משולמות מראש, גם אם הם לא עולים לאכול. לרוב הם אוכלים בגת.

העולים מרגישים פה טוב, ומי שלא – קם והולך. יש שנשארים פה כמה שנים, ויש ששוכרים דירה וממשיכים לעבוד בגת.

היו מתנדבים בגבעת חיים

אנדריאה

אני מהולנד וזאת הפעם השישית שלי בקיבוץ. באתי לפני ארבע שנים כמתנדבת ואחר-כך חזרתי עוד כמה פעמים לביקור, עד שהפעם באתי שוב כמתנדבת. אני מסיימת הלילה את שהותי פה ונוסעת הביתה. אחי, סטיבן, נמצא פה בפעם הרביעית, והוא יישאר פה אחרי עוד קצת.

לפני שבאתי בפעם הראשונה, לא ידעתי למעשה כלום על ישראל, רק שזאת ארץ במזרח התיכון. באתי אז, כי יצאתי מהבית לשנה לטיול בכמה ארצות וחיפשתי מקום שאפשר

לשהות בו זמן מה בלי לשלם. זהו, פשוט כך. שמעתי משהו על קיבוצים, אבל בין מכרי לא היה אף אחד ששהה בקיבוץ בישראל. נשמע לי מעניין, אז באתי. אחרי זה סיפרתי לאחי כמה נחמד פה, והוא הצטרף אלי. פגשתי פה כ-20 מתנדבים מכל העולם ואנשים נחמדים מהקיבוץ. עבדתי תחילה במכבסה, עם נסים, ואחר-כך בנוי, עם נסים השני. לאחר-מכן עבדתי קצת במשרד המתנדבים.

לפני ארבע שנים הכל היה שונה, קודם כל המתנדבים עצמם. הם היו קבוצה נחמדה, והיה ממש נחמד להיות פה מתנדב. פגשתי גם מתנדבים מקיבוצים אחרים, שמעתי סיפורים ושמתתי שאני מתנדבת בגבעת חיים מאוחד: פה החברים היו פתוחים יותר למתנדבים, מתקשרים יותר...

מאז הקיבוץ השתנה מאוד: האווירה השתנתה, אנשים השתנו... עכשיו החברים מדברים הרבה על השינוי, על הכסף. אני רואה אנשים שדואגים מאוד לעתידם - ובאמצע, כל הבלגן הזה עם המצב הבטחוני והאינתיפאדה. אני משוחחת עם חברים, הם מדברים על ילדיהם בצבא, דואגים, פוחדים, ושואלים מה יהיה. גם הצעירים מבטאים אי-ודאות ודאגה...

את שואלת אותי, מה דעתי על מדיניות ישראל בשטחים ומה דעתי על האווירה האנטי-ישראלית השוררת כיום באירופה, ואני אומרת, שמי שלא גר פה לא יכול לנקוט עמדה ולבקר את התנהגות החיילים בשטחים. מנקודת מבט של מי שנמצאת כעת פה, אני מבינה שזה מורכב מאוד, כי התהליך התחיל הרבה לפני התקופה האחרונה ויש לו היסטוריה ארוכה. אני חושבת שזה עצוב מאוד, לשני הצדדים, כי לשני הצדדים יש נפגעים.

את שואלת אם אני פוחדת, ואני עונה שלא, אני לא פוחדת, בעיקר לא בקיבוץ, אבל תמיד לפני יציאה מהקיבוץ, אני מתייעצת ושואלת איפה מסוכן ואיפה פחות, ולאן לא כדאי לנסוע. שינוי נוסף שאני חשה בו, ואולי לא רק בגבעת חיים, זו הגישה הכללית למושג קיבוץ - כשאני שומעת איך התחיל הקיבוץ, אז נראה לי שאולי אחרי שלושה דורות אי-אפשר להמשיך את החלום.

שאלה: האם את מודעת למסורת הגדולה של המתנדבים בגבעת חיים? תשובה: כן, אני יושבת הרבה עם פדות, על קפה ועוגה. היא מספרת הרבה, יכולה שעות להעלות זכרונות, ואין סוף לטיפוסים שהיא מתארת שהיו כאן. כל יום שישי אחר-הצהריים אני מוזמנת לדויד ויקר ושוב שומעת סיפורים. אני מכירה את אלה שהיו מתנדבים ונשארו פה - קני, בירגיט, שרול, שרון ואחרים - כן, די עצוב איך שזה נגמר.

לא כאן המקום לסכם ולהעריך - ואולי להספיד - את מוסד המתנדבים בגבעת חיים - הקיבוץ שהיה חלוץ הנושא הזה בארץ. ייתכן שנעשה זאת בהזדמנות אחרת, יחד עם פדות.

דינה רמגי

ביטוח סיעודי

לאור החלטת הקלפי בתאריך 24 במאי, ולאור רצון החברים להיכנס לתוכנית סיעוד, החליטה הנהלת הקהילה להיכנס לתוכנית הסיעוד מיידית כבר בחודש מאי, ולא לחכות להחלטה על השינוי. כניסה מיידית לתוכנית שומרת על רמת המחירים הנוכחית, אשר עלולה להשתנות ביוני הקרוב.

מצורפת תמצית פוליסת הביטוח - לעיונכם:

הגדרת הכיסוי הביטוחי

המבוטח ייחשב כבעל צורך סיעודי אם כתוצאה מליקוי הוא נזקק באופן יומיומי לעזרה מאדם אחר, שבהעדרה אינו מסוגל לבצע לפחות 3 פעולות מתוך 6 הפעולות הבאות, או אם המבוטח זקוק להשגחה מתמדת ובלתי פוסקת כדי למנוע בעדו נרימת נזק לעצמו או לאחרים.

הגדרת 6 הפעולות (ADL):

לאכול ולשתות, להתלבש ולהתפשט, להרחיץ ולהתגלח, לקום ולשכב, שליטה על הסוגרים, ללכת.

התגמול המרבי הסיעודי החודשי 5,000 ש"ח

תקופת תשלום הפיצוי הסיעודי המרבי 60 חודשים

תקופת המתנה 3 חודשים.

- אי-יכולת לבצע 3 מתוך 6 הפעולות תזכה את המבוטח ב-50% מסכום הגימלה החודשית.
- אי-יכולת לבצע 3 מתוך 6 פעולות כשנחת מהן היא אי-שליטה על הסוגרים תזכה את המבוטח ב-100% מסכום הגימלה החודשית.
- אי-יכולת לבצע 4 מתוך 6 פעולות תזכה את המבוטח ב-100% מסכום הגימלה החודשית.
- כבעל צורך סיעודי ייחשב גם מבוטח הזקוק להשגחה מתמדת ובלתי פוסקת, כדי למנוע בעדו נרימת נזק לעצמו ולאחרים (לרבות עקב מחלת אלצהיימר או תשישות נפש).
- הפוליסה לא תכסה חברים ובני משפחותיהם הנמצאים במצב סיעודי או שבעת תחילת הביטוח אינם יכולים לבצע את אחת משש פעולות ה-ADL ואינו סובל מאלצהיימר ו/או מתשישות נפש.
- גיל כניסה מרבי: 75
- הפרמיה החודשית: 13 שח למבוטח.

הביאה לפרסום - שושו ברק מנהלת הקהילה

אפשרויות הנחה בתרופות וענייני ביטוח סיעוד וביטוח "כללית מושלם"

1. הנחה בתרופות כרוניות לגימלאים בעלי תעודות "אזרח ותיק" זכאים להנחה במחירי תרופות כרוניות. לכן, רצוי לצלם את התעודה בהקדם ולשים את הצילום בתיבת הדואר **בריאות**, כדי שניתן יהיה לסדר הנחה עם הזמנת התרופות.
2. תעודת "אזרח ותיק", ניתנת לנשים מגיל 60 ולגברים מגיל 65. אפשר לפנות לגיורא וינר, ולבקש הדרכה כיצד להוציא תעודה כזו.
3. הנהלת הקיבוץ החליטה על ביטוח סיעודי מרוכז לכל חברי הקיבוץ.
 - א. הביטוח המרוכז נותן תנאים יותר טובים מהתנאים הניתנים ב"כללית מושלם" סיעודי.
 - ב. ניתן לעשות ביטוח "כללית מושלם" גם בלי ביטוח סיעוד ובוזא להוריד את עלות הביטוח.
 - ג. כל הפרטים על ביטוח "כללית מושלם" ניתן לקבל במוקד טלפוני חינום 1700-707-700.
 - ד. אפשרויות הצטרפות ל"כללית מושלם", דרכי תשלום וכן פרטים על הביטוח הזה ניתן לקבל בחוברת הנמצאת במשרד המרפאה (אצל תמר) ונמסרת למבקש.
 - ה. הביטוח הסיעודי שהקיבוץ עשה **אינו מבטל** את הביטוח הסיעודי של "כללית מושלם" וניתן היה, במקרה הצורך, לקבל את שניהם, למי שימשיך לשלם ב"כללית מושלם" גם על הביטוח הסיעודי שלהם.
4. ניתן לקבל **ייעוץ רפואי** חינום למבוטחי קופת חולים כללית במשך 24 שעות ביממה במוקד: **1700-707-700**

נאוה כהנא - רכזת בריאות

לימודי צעירים בשנה"ל תשס"ג

על דעת מרכזת הקהילה מרכז המשק **אין שינוי ולא יהיה שינוי** - ויימשך מימון לימודים לצעירים במסלול בנים שנתנו חודשי עבודה לפני הלימודים, וזאת יחסית למספר החודשים שעבדו.

לטובת החברים נכון להזכיר ולפרסם את עקרון הסדר 1999 (שאושר בקלפי) וע"פ **תבטל חובת העבודה** לבנים 18 ח' עבודה (כזכאות ללימודים) וגח"מ **לא יממן את לימודי הבנים**. הבנים שיבחרו להיכנס להסדר צעירים משנת 99 רשאים לעבוד כשכירים בקיבוץ ולהתגורר בו **החל מסיום י"ב ועד סיום מסלול בנים גיל 30** וליהנות מכל מה שנותן הקיבוץ בהסדר זה.

בהסדר בנים ישנם נכון לזמן זה כ-57 צעירים שעבדו אחרי הצבא או לפני והם זכאים ללימודים בהתאם למספר החודשים שעבדו.

ההחלטה שהתקבלה בקלפי בהסדר בנים היא שסכום הכסף שמגיע להם הוא **אך ורק ללימודים**, והחלטה זו תקפה גם בשנה"ל תשס"ג.

לצעירים שמתחילים ללמוד – התשלום הוא אך ורק דרך הקיבוץ. לפני יציאתכם ללימודים אתם מוזמנים לפנות לניצה או אלון אלטר, ואנחנו נעדכן אתכם באינפורמציה שתעזור לכם.

שושו ברק – מנהלת הקהילה
אלון שפיצר – מרכז משק
אלון אלטר, ניצה ברדה – ועדת הכשרה

השתלמות קיץ מורים:
גם השנה ניתן לצאת להשתלמות בקיץ, כפי שהיה נהוג עד כה.

גדעון שופטי – משאבי אנוש
ניצה – ועדת הכשרה

עוד על קרינה

מידות קרינה מעשיות באתר סלולרי גבעת חיים מאוחד (חדר האוכל)

בתאריך 2 במאי 2002 נערך ביקור מטעם תחום מידות קרינה במרכז נחל שורק, ונערכו בדיקות קרינה באנטנות של אורנג' שהוצבו על גג חדר האוכל.

הבדיקות נערכו בנקודות הבאות:

- צד דרום של הגג
- פינה דרום-מזרחית של הגג
- מרכז הגג
- אמצע דופן מזרחית של הגג
- פינה צפון-מזרחית של הגג
- ליד מערכות מיזוג אוויר מזרחיות
- ליד מערכות מיזוג אוויר מערביות
- ליד תורן צפוני
- צומת מעקות בצד צפון של הגג
- פינה צפון מערבית של הגג
- רחבת פריקה מאחורי המטבח
- רחבת הכניסה לחדר האוכל
- ליד מגדל המים

מסקנות הבדיקות:

רמת הקרינה בכל הנקודות שנבדקו נמוכה מן המרב המותר על-פי הנחיות המשרד לאיכות הסביבה ועומדת לפיכך בתנאי ההיתר.

מצא טוב
לאשר גאעצ
אנישואיה של גוי
מצא טוב אסכגא שושנה
ברכות אמנה גאעצ
אלא המשפחה

מצא טוב
אמנה ואורי אפרים
אהלצת הנכדה הראל
בגס של כרמית ורון - אגוג אירצ
ברכות המשפחה

אני הולכת כל שבוע לבית הקברות, ורואה שהכל מלוכלך,
עשבים רעים, פסולת, זכוכיות ועוד. זה נורא מפריע לי!
קיבוץ גדול, קברות של ותיקים, חיילים - צריך לעשות משהו.
חשבתי, שאם מורידים מכל חבר סכום לפה ולשם, וגם לחג
ה-70, אז אפשר גם להוריד למטרה הזאת, ולהעסיק גנן, נניח
פעם בשבוע, שיהיה נקי לחג...
זה נורא חשוב!

מוניקה אלוש

חברים שמעוניינים לערוך אירועים כלשהם בשטח
הבריכה חייבים בתיאום עם אבי רז.
שושו ברק - אבי רז